

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2

Academic Administration of School Administrators of The Praiwan Network Center,
Tak Bai District Under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2

ชนิดาพร รังเสาร

Chanidaporn Rangsoo

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Master's degree student Education Administration Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: 6353102003.edu@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรประกอบด้วย ครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 84 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน ประกอบด้วย ครูผู้สอนศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 จำนวน 70 คน วิธิตำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ศึกษาปัญหาการวิจัย (2) การออกแบบการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และ (4) การเขียนรายงานการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิดประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ศูนย์เครือข่ายไพรวัง, อำเภอดากใบ

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study academic administration of school administrators of the Praiwan network center, Tak Bai District under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2; and 2) to compare academic administration of school administrators of the Praiwan network center, Tak Bai District under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2, classified by gender, age and work experience. Research methodology was survey research. The population, totaling 84 teachers, included teachers from 7 schools at the Praiwan network center, Tak Bai District under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2 in academic year 2021. Sample, totaling 70 teachers,

obtained via proportional stratified random sampling technique, comprised of teachers from 7 schools in Praiwan network center, Tak Bai District. Research procedure consisted of 4 steps: (1) studying research problems, (2) research design, (3) data collection and data analysis, and 4) research paper writing. The instrument was a 5-level rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation and hypothesis testing by independent t-test.

Major findings were: (1) academic administration of school administrators of the Praiwan network center, Tak Bai district under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2, in overall, was at high level; and (2) the comparison of academic administration of school administrators of the Praiwan network center, Tak Bai district under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2, classified by gender, age and work experiences, in overall, were not different.

Keywords: Academic Administration, Praiwan Network Center, Tak Bai District

---

บทนำ

ปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ และได้รับการคาดหวังให้ทำหน้าที่เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อช่วยในการเพิ่มความเท่าเทียมในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) โรงเรียนเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษา ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ ผู้บริหารต้องใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ วิสัยทัศน์ ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาและทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้

การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ผลลัพธ์ที่เกิดต่อผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจะต้องถือว่า “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” การศึกษาจะต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญาและจิตวิญญาณ ให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี ทั้งในด้านกาย วาจา และใจ หรือเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข กล่าวคือ มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัย มีความคิด มีความรู้ มีทักษะของศตวรรษที่ 21 มีการเรียนรู้ตลอดชีพ มีคุณธรรม มีจิตต่อสาธารณชน มีวินัย กล่าวโดยย่อคือ มีคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของสังคม มีสมรรถนะที่สำคัญของศตวรรษที่ 21 และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ดังนั้นทุกภาคส่วนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

งานวิชาการถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรมและมีคุณธรรมตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี โรงเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเป็นสำคัญ (วิภา ทองหง่า, 2554) และงานวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีวิสัยทัศน์ และแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนางาน จะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร สำหรับระบบการศึกษาแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ ในด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถและ

ทักษะในการบริหาร เลือกใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษา รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสม มีเทคนิควิธีการจัดการ เข้าใจจุดเด่นจุดด้อยของสถานศึกษา พัฒนาจุดเด่นแก้ไขจุดด้อย ให้การบริหารงานวิชาการมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในแต่ละระดับ ถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการศึกษา จึงต้องมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการและจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องรู้จักวางแผน การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมบังคับบัญชา การสั่งการ การมอบหมายงานให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติงานวิชาการบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ ในฐานะเป็นผู้นำที่มีบทบาทต่อการกำหนดทิศทาง นโยบาย และนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ต้องมีความพร้อมในด้านคุณลักษณะที่โดดเด่น กล่าวคือ มีทักษะทางปัญญาสูง เป็นนักบริหารมืออาชีพ มีจิตเชิงสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดี และเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความคาดหวังสูงที่มุ่งสร้างความสำเร็จของงานตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรนวัตกรรมยุคใหม่ และผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ ต้องมีบทบาทที่สำคัญ คือ ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ควบคุมมาเป็นผู้นำที่วางแนวทางการปฏิบัติงานของบุคลากร มีความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการบริหารจัดการเชิงรุก ยึดหลักการมีส่วนร่วมปรับองค์กรให้เป็นองค์กรขนาดเล็กและมีโครงสร้างแนวราบ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการศึกษา (ชัยยงค์ เพาพาน, 2559)

ผู้บริหารส่วนมากจะให้ความสำคัญแก่งานวิชาการน้อยกว่างานด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเน้นงาน บริหารงานงบประมาณ งานบริหารงานทั่วไปหรืองานอาคารสถานที่ เพราะงานดังกล่าวเป็นสิ่งที่มองเห็นผลชัดเจนและรวดเร็วกว่า สำหรับงานวิชาการจะมอบหมายหัวหน้างานวิชาการเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการวางแผนและบริหารแผนงานวิชาการ จึงทำให้การบริหารงานวิชาการไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังพบอีกว่าครูบางคนไม่ปรับปรุง และพัฒนาการสอน การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงตามวุฒิ ครูไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ไม่เพียงพอขาดการนิเทศติดตามผลและขาดแนวปฏิบัติในด้านการประเมินผลงานวิชาการ ดังนั้นผู้บริหารระดับสูงหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาของชาติควรกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียนสนใจและเอาใจใส่ในการบริหารงานวิชาการให้มากยิ่งขึ้น (วรรณมา บุญมี, 2560)

จากการประเมินผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศซึ่งควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน อันเป็นเป้าหมายหลักของการบริหารสถานศึกษาและเป็นดัชนีชี้วัดถึงความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารงานทั้งหมด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาเรียนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน

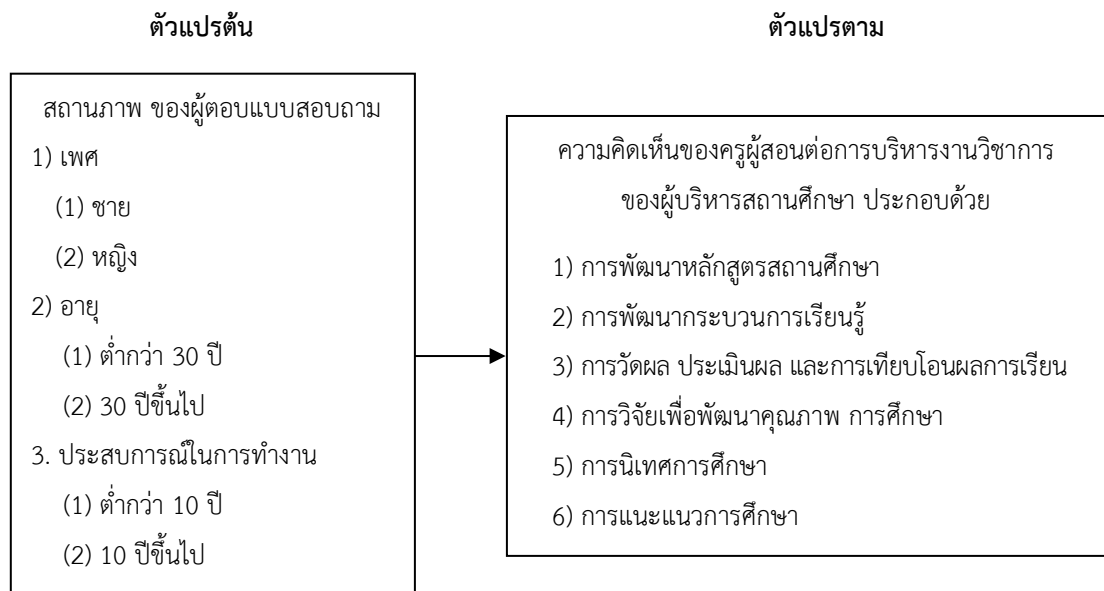
สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 แตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และอายุ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 แตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 84 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของ เครซี่และมอร์แกน (นคร เสรีรักษ์ และภรณ์ ติราชกูร์วิเศษ, 2555) จำนวน 70 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 โดยงานวิชาการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบด้วย 17 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษา 6 ด้าน ซึ่งผู้วิจัย ใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อนครูและผู้อำนวยการโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 หลังจากวิเคราะห์แล้วพบว่าในการบริหารงานวิชาการมีด้านที่มีผลต่อความสำเร็จ ของการบริหารเรียงตามลำดับคะแนน 6 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้าน การนิเทศการศึกษา และ 6) ด้านการแนะแนวการศึกษา

3. ตัวแปรในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ได้แก่ 1) เพศ (1) ชาย (2) หญิง 2) อายุ (1) ต่ำกว่า 30 ปี (2) 30 ปีขึ้นไป และ 3) ประสบการณ์ในการทำงาน (1) ต่ำกว่า 10 ปี (2) 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 โดยงานวิชาการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงประกอบด้วย 17 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษา 6 ด้าน ซึ่งผู้วิจัย ใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อนครูและผู้อำนวยการโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 หลังจากวิเคราะห์แล้วพบว่าในการบริหารงานวิชาการมีด้านที่มีผลต่อความสำเร็จ ของการบริหารเรียงตามลำดับคะแนน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา และ 6) การแนะแนวการศึกษา

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน ต่อการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 84 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่างของเครซี่และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 607-610 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่าง เป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยคือ แบบสอบถามมีลักษณะเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของไลเคิร์ต (Likert, อ้างถึงในกมล นามเทวี, 2556: 83) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงเชิงประจักษ์ในระดับที่เหมาะสม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่น 0.929 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามกลับ ด้วยตนเอง สามารถเก็บแบบสอบถามได้ 70 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบค่าทีแบบ 2 กลุ่มอิสระต่อกัน Independent t-test

ผลการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไผ่ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ใน

ระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประเด็นนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และบริหารจัดการจัดการได้อย่างเหมาะสม และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นมีการนิเทศการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ

1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามี 2 ประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประเด็นส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียน และมี 5 ประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประเด็นส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน

1.3 การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามี 1 ประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และมี 6 ประเด็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประเด็นส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง

1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่าทุกประเด็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 ประเด็น คือ ประเด็นส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และประเด็นสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมี 2 ประเด็น คือ ประเด็นมีการนิเทศติดตาม การทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง และประเด็นมีการเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น

1.5 การนิเทศการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้นิเทศไว้อย่างชัดเจนและถูกต้อง และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ การจัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น

1.6 การแนะแนวการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มี 2 ประเด็น คือ ประเด็นส่งเสริมให้มีการดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา และประเด็นมีการติดตามและประเมินผลการจัดระบบการแนะแนวการศึกษา ในสถานศึกษา และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นมีการสร้างเครือข่ายการแนะแนวการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไทรงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำแนกตามเพศ ในภาพรวมพบว่า ครูที่มีเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของโรงเรียน ในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไทรงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าครูที่มีเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงไทรงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำแนกตามอายุ ในภาพรวมพบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และครูที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ไม่แตกต่างกัน

4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ผู้ศึกษาสรุปประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอตากใบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครู มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อออกแบบหน่วยการเรียนรู้ จัดทำแผน การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนการสอน ตามสภาพจริง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ฝึกทักษะความคิดการเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้รวบรวมความรู้และลงมือปฏิบัติจริงจัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับ อีรพงษ์ สาเร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนมิตรภาพสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยะลา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนมิตรภาพ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณมา บำรุง (2557) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีนภา ฉิมเฉย (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 1 พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณนภัส พิทักษ์ชานธิกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวมพบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำแนกตามเพศ ในภาพรวมพบว่า ครูที่มีเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับครูเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน เพศไม่ได้เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในงานวิชาการ เพราะงานวิชาการใช้สติปัญญา ความรู้ ความเข้าใจความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบันครูเพศชายและครูเพศหญิงได้รับการศึกษาอบรมสม่ำเสมอ จึงมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหารได้มากขึ้น ซึ่งมักจะเห็นเพศชายและเพศหญิงเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิชาการอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูที่มีเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ด้านการแนะแนวการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูเพศชายและครูเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษาแตกต่างกัน โดยเฉพาะ ครูเพศหญิงมีความใส่ใจ ความละเอียดอ่อน ความรอบคอบมากกว่าครูเพศชาย และความคิดเห็นของบุคคลขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ หรือความรู้สึก ย่อมทำให้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มูนา จารง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาเขต 2 พบว่า โดยรวมเพศระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน มีระดับการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำแนกตามอายุ ในภาพรวมพบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และครูที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และครูที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ที่คล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับ นราภรณ์ สุระ (2555) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอยักษ์ทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์สอน และตำแหน่งหรือหน้าที่รับผิดชอบต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวม พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายไพรวัง อำเภอดงบัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ด้าน

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายโพธาราม อำเภอดำรงวิทยะบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดที่ทันสมัยกว่าไม่ยึดติดกับการบริหารแบบเดิม ๆ ชอบการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิตารัตน์ วรรณพันธ์ (2563) ได้ศึกษางานวิจัยความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามประสบการณ์ทำงานและระดับการศึกษา พบว่าโดยรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มูนา จารง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า โดยรวมเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน มีระดับการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. เป็นข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียน ในการบริหารงานด้านวิชาการ และเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานต่อไป
2. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูศึกษาสภาพปัญหาในชั้นเรียน มีการจัดทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อมุ่งแก้ปัญหาและพัฒนางานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านอื่น ๆ เพื่อที่จะใช้เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาโรงเรียนให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา ผาสุทร. (2559). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโพธาราม* ปากคาศด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- กมล นามเทวี. (2556). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). ผู้บริหารโรงเรียนยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21. *วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 1(1): 304-306
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2557). *ภาวะผู้นำร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- ทิพวรรณ วงษาลาภ. (2558). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนโสตศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ภาคกลางสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- นคร เสรีรักษ์ และภรณ์ ติราชภัฏวิเศษ. (2555). *วิจัยไม่ใช่เรื่องยาก*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สามลดา.

ภารดี อนันต์นาวี. (2551). **หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา**. ชลบุรี: มนตรี, มิเกลกาโรซาบาล.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). **ทฤษฎีการประเมิน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัชรา เอ็บสูซสิริ. (2557). **จิตวิทยาสำหรับครู**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.